

اختلال اوتیسم چیست؟

چه علائمی دارد و چگونه درمان می‌شود؟

اگر می‌خواهید بدانید اوتیسم چیست، باید گفت اختلال اوتیسم یا طیف اوتیسم (ASD) یک اصطلاح گسترده است که پزشکان از آن برای توصیف گروهی از اختلالات رشدی عصبی استفاده می‌کنند.

این اختلالات با مشکلات ارتباطی و تعامل اجتماعی مشخص می‌شوند.

افراد مبتلا به ASD اغلب علائم یا الگوهای رفتاری محدود، تکراری و کلیشه‌ای را نشان می‌دهند.

اصطلاح «طیف» در این تعریف بازتاب‌دهنده این حقیقت است که علائم در بین افراد مختلف متفاوت است و انواع و شدت متغیری دارد.

اوتیسم در پسران چهار برابر دختران است.

همچنین بدانید چه علائمی دارد؟

انواع بیماری اوتیسم چیست؟

با توجه به آمار DSM (راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی)، اختلال اوتیسم را می‌توان به چند دسته زیر تقسیم کرد:

با یا بدون همراهی اختلالات فکری

با یا بدون اختلال زبانی

مرتبط با یک بیماری پزشکی یا ژنتیکی شناخته‌شده یا یک عامل محیطی

همراه با اختلال عصبی، روانی یا رفتاری دیگر

با کاتاتونیا (Catatonia، نوعی اختلال روانی که در طی آن بیمار درک درستی از محیط و اطرافیان خود ندارد).

یک فرد می‌تواند به یک یا چند مورد از این اختلالات، مبتلا شود.
قبل از DSM-5، برای افراد در طیف اوتیسم ابتلا به یکی از اختلالات زیر تشخیص داده می‌شد:
اختلال اوتیسم

سندرم آسپرگر (Asperger's syndrome)
اختلال فراگیر رشد طبقه بندی نشده (PDD-NOS)
اختلال از هم گسیختگی کودکی

علائم بیماری اوتیسم چگونه است؟
علائم اوتیسم معمولاً در اوایل کودکی، بین ۱۲ تا ۲۴ ماهگی مشهود است.
با این حال، علائم ممکن است زودتر یا دیرتر ظاهر شوند.
نشانه‌های اولیه ممکن است شامل تاخیر قابل توجه در گفتار یا پیشرفت اجتماعی باشد.
DSM-5 علائم اوتیسم را به ۲ دسته تقسیم می‌کند:
۱- مشکلات ارتباط و تعامل اجتماعی

این مورد می‌تواند شامل مشکلات زیر باشد:
مسائل مربوط به ارتباطات، از جمله مشکلات به اشتراک‌گذاری احساسات، به اشتراک گذاشتن علایق یا حفظ مکالمه قبلی و بعدی

مشکلات ارتباط غیر کلامی، مانند مشکل در حفظ ارتباط چشمی یا خواندن زبان بدن.

دشواری در توسعه و حفظ روابط

۲- الگوهای محدود یا تکراری از رفتار یا فعالیت‌ها

در این حالت نشانه‌های زیر را در بیماران می‌بینید:

حرکات تکراری، جنبیدن یا الگوهای گفتاری

پایبندی سفت و سخت به روال‌ها یا رفتارهای خاص

افزایش یا کاهش حساسیت به اطلاعات حسی خاص از محیط اطراف خود، مانند واکنش منفی به یک صدای خاص

علائم یا دغدغه‌های ثابت

شدت علائم اوتیسم بسیار متغیر است.

اما نقص در مهارت‌های اجتماعی در افراد دچار این اختلال ثابت است.

ممکن است والدین کودک مبتلا به اوتیسم متوجه شوند که نوزاد آن‌ها تماس چشمی برقرار نمی‌کند یا واکنشی به آن‌ها نشان نمی‌دهد.

سن بروز علائم بیماری اوتیسم در کودکان یکسان نیست؛ اما به‌طور کلی علائم آن در سنین ۱۲ تا ۲۴ ماهگی ظاهر می‌شود.

علت اوتیسم چیست؟

علت اوتیسم چیست؟

سابقه خانوادگی

جهش‌های ژنتیکی

فرزندآوری در سنین بالا

وزن کم هنگام تولد

قرار گرفتن در معرض فلزات سنگین و سموم محیطی

سابقه عفونت‌های ویروسی

قرار گرفتن جنین در معرض داروهای والپروئیک اسید یا تالیدومید

علت دقیق ASD ناشناخته است.

با این حال پزشکان فاکتورهای زیر را در بروز این بیماری موثر می‌دانند:

سابقه خانوادگی

جهش‌های ژنتیکی

فرزندآوری در سنین بالا

وزن کم هنگام تولد

قرار گرفتن در معرض فلزات سنگین و سموم محیطی

سابقه عفونت‌های ویروسی

قرار گرفتن جنین در معرض دارو های والپروئیک اسید (Depakene) یا تالیدومید (Thalidomid)

فاکتورهایی مانند سابقه خانوادگی جهش‌های ژنتیکی از مهم‌ترین دلایل اوتیسم هستند.

خصوصیات اوتیسم چیست؟

این بیماری معمولاً قبل از سه سالگی بروز پیدا می‌کند و علائم آن می‌تواند بسیار گیج‌کننده باشد.

زیرا برخی کودکان مبتلا به اوتیسم ظاهراً تا قبل از شروع بیماری، رشد نرمالی دارند.

اگر چه شدت علائم در افراد مختلف بسیار متنوع است.

اما اختلالات نامتغیری در مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی همه افراد مبتلا نیز وجود دارد.

به عنوان مثال برخی کودکان مبتلا به اوتیسم هرگز در طول زندگی خود صحبت نمی‌کنند.

همچنین بیش‌تر کودکان مبتلا به اوتیسم علاقه‌های محدود و رفتارهای تکرار شونده‌ای از خود نشان می‌دهد.

والدین ممکن است متوجه این موضوع شوند که نوزادشان از برقراری تماس چشمی خودداری می‌کند یا پاسخی به آن نمی‌دهد و یا ایجاد پیوند عاطفی با آن‌ها برایش مشکل است.

کودکان مبتلا به اوتیسم پاسخ‌های نامعمولی به تجربیات حسی دارند و ممکن است تنها به صداها، بافت‌ها، بوها یا طعم‌های خاصی حساس باشند.

آن‌ها ممکن است در هماهنگی حرکتی نقص داشته باشند و عضلاتشان ضعیف باشند.

کودکان مبتلا به اوتیسم، ممکن است بسیاری از رفتارهای تکرار شونده، مانند به هم زدن دست‌ها، تکان دادن اندام‌های بدن و یا در آوردن صدا را در اوایل زندگی داشته باشند.

آن‌ها ممکن است اشیاء را بارها به ترتیب بچینند و بهم بزنند.
برخی کودکان با حرکاتی مکرر مانند گاز گرفتن دست و ضربه به سر به خود آسیب می‌زنند.
شدت علائم اوتیسم در کودکان یکسان نیست.

سه سطح اوتیسم چیست؟

هر فرد مبتلا به اوتیسم، تجربه منحصر به فردی دارد.
اما پزشکان عموماً افراد مبتلا به اوتیسم را با توجه به شدت نقایص اجتماعی و رفتارهای بازدارنده به سه سطح تقسیم می‌کنند:
افرادی که در انتهای طیف و در بخش خفیف آن هستند. آنها دشواری‌های اندکی در تعاملات اجتماعی دارند.
افرادی که در وسط طیف قرار دارند، با چالش‌های میان فردی بسیاری دست و پنجه نرم می‌کنند و مشکل زیادی در ایجاد تغییر دارند.
افرادی که شکل شدیدتری از اوتیسم را دارند، ممکن است ناتوانی‌های فکری نیز داشته باشند.
این افراد همچنین ممکن است قادر به صحبت کردن نباشند و یا از نورها، صداها و بافت‌های به خصوصی به شدت احساس ناراحتی کنند. اوتیسم شدید می‌تواند به رفتارهای پر خاشگرانه، خشن و تکرار شونده‌ای مانند زدن سر به دیوار یا حمله به دیگران منجر شود.
قرار گرفتن در موقعیت‌های بسیار خطرناک نیز می‌تواند به بستری شدن فرد منجر شوند.
تحقیقات نشان داده است که ۱۱ درصد افراد مبتلا به اوتیسم پیش از رسیدن به بزرگسالی بیماری‌های متنوعی مانند صرع، اضطراب، مشکلات گوارشی یا مشکلات خواب را تجربه می‌کنند.

تست تشخیص اوتیسم چیست؟

تشخیص ASD شامل چندین غربالگری، آزمایش‌های ژنتیکی و ارزیابی‌های مختلف است.

غربالگری رشد

آکادمی اطفال آمریکا (AAP) توصیه می‌کند که همه کودکان در سنین ۱۸ و ۲۴ ماه تحت غربالگری ASD قرار بگیرند.

غربالگری می‌تواند در شناسایی زودرس کودکانی که می‌توانند ASD داشته باشند، کمک کند.

این کودکان ممکن است از تشخیص زودرس و مداخله درمانی بهرمند شوند. چک لیست اصلاح شده برای اوتیسم در کودکان نوپا (M-CHAT) یک ابزار غربالگری رایج است که در بسیاری از مطب‌های کودکان استفاده می‌شود.

توجه به این نکته ضروری است که غربالگری تشخیصی نیست. کودکانی که برای غربالگری ASD مثبت می‌شوند، لزوماً این اختلال را ندارند.

علاوه بر این، احتمال دارد آزمایش‌های غربالگری ASD را تشخیص ندهند.

سایر غربالگری‌ها و تست‌ها

پزشک کودک ممکن است ترکیبی از آزمایشات زیر را برای تشخیص اوتیسم تجویز کند:

آزمایش DNA بیماری های ژنتیکی

ارزیابی رفتاری

تست های دیداری و شنیداری برای رد هرگونه مشکل در بینایی و شنوایی که مربوط به اوتیسم نیست

غربالگری کاردرمانی

پرسشنامه های رشد، مانند برنامه مشاهده تشخیصی اوتیسم (ADOS)

تشخیص ها به طور معمول توسط تیمی از متخصصان انجام می شود.

این تیم ممکن است شامل روانشناسان کودک، کاردرمانگرها یا آسیب شناسان گفتار و زبان باشد.

اوتیسم چگونه درمان می شود؟

اوتیسم چگونه درمان می‌شود؟

رفتار درمانی

بازی درمانی

کار درمانی

فیزیوتراپی

گفتار درمانی

هیچ روش درمانی برای اوتیسم وجود ندارد، اما به اعتقاد کارشناسان روانشناسی و متخصصان روانپزشکی روش‌های درمانی زیر می‌توانند به افراد کمک کنند که حس بهتری داشته باشند:

رفتار درمانی

بازی درمانی

کار درمانی

فیزیوتراپی

گفتار درمانی

درمان‌های جایگزین autism چیست؟

این تکنیک‌ها می‌توانند شامل موارد زیر باشند:

ویتامین‌های با دوز بالا

آهن زدایی (chelation therapy)، که شامل زدودن فلزات از بدن است

درمان با اکسیژن پرفشار

ملاتونین برای رفع مشکلات خواب

آیا رژیم غذایی می‌تواند بر اوتیسم تاثیر بگذارد؟

هیچ رژیم غذایی خاصی برای افراد مبتلا به ASD وجود ندارد. اساس رژیم غذایی اوتیسم اجتناب از مواد افزودنی مصنوعی است.

این موارد شامل مواد نگهدارنده، رنگ‌ها و شیرین‌کننده‌ها است.

رژیم غذایی اوتیسم ممکن است شامل موارد زیر باشد:

میوه و سبزیجات تازه

مرغ بدون پوست

ماهی

چربی اشباع نشده

مقدار زیادی آب

رژیم بدون گلوتن. گلوتن پروتئینی است که در مواد غذایی مانند گندم و جو وجود دارد.

آنها معتقدند که این پروتئین می‌تواند باعث ایجاد التهاب و عوارض جانبی در بدن بیماران مبتلا به ASD شود.

تفاوت بین اوتیسم و ADHD چیست؟

اوتیسم و ADHD گاهی اوقات با یکدیگر اشتباه گرفته می‌شوند.

کودکانی که به ADHD مبتلا هستند، به طور مداوم مشکلاتی در مورد بی‌قراری، تمرکز و حفظ ارتباط چشمی با دیگران دارند.

این علائم در برخی افراد در طیف اوتیسم نیز مشاهده می‌شود.

علیرغم برخی شباهت‌ها، ADHD یک اختلال طیفی محسوب نمی‌شود.

تفاوت عمده این دو در این است که افراد مبتلا به ADHD تمایل به قطع مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی ندارند.

اگر فکر می‌کنید فرزند شما علائم بیش فعالی دارد، در مورد آزمایش احتمالی ADHD با پزشک صحبت کنید.
تشخیص قطعی به شما کمک می‌کند تا کودک اقدامات درمانی موثر را دریافت کند.
این احتمال وجود دارد که کودک مبتلا به اوتیسم ADHD نیز داشته باشد.

اوتیسم در چند خط

در این مقاله سعی کردیم به این سوال پاسخ دهیم که بیماری اوتیسم چیست و چه علائمی دارد؟
همچنین به این موضوع اشاره کردیم که هیچ درمانی برای ASD وجود ندارد.
موثرترین درمان‌ها شامل مداخلات رفتاری زود هنگام است.
هرچه زودتر کودک در این برنامه‌ها شرکت کند، به همان میزان کیفیت زندگی خواهد داشت.
به یاد داشته باشید که اوتیسم پیچیده است و بیماران به زمان زیادی نیاز دارند تا بتوانند برنامه‌ای مناسب برای بهبود حال خود پیدا کنند.

چند سوال درباره اوتیسم

تاثیر اوتیسم بر مغز مردانه چگونه است؟

با در نظر گرفتن تفاوت‌های بیولوژیکی و نورولوژیکی میان مغز و ذهن مردان و زنان، یک روانشناس بریتانیایی به نام سیمون بارون کوهن، این فرضیه را پیشنهاد کرد که اوتیسم در حقیقت نماینده نسخه‌ای افراطی از یک مغز مردانه است.
زیرا مردها به طور کل در سیستمی عمل کردن و زنان بیشتر در همدلی کردن مهارت دارند.

اوتیسم چه تاثیری در بزرگسالان دارد؟

تعداد کمی از بزرگسالان مبتلا به ASD ممکن است به طور مستقل به زندگی یا کار بپردازند.
با این حال، بسیاری از بزرگسالان مبتلا به ASD نیاز به کمک مداوم یا مداخله در طول زندگی دارند.

اولین علائم اوتیسم چیست؟

اولین علائم اوتیسم شامل موارد زیر باشد:

ناتوانی در برقراری تماس چشمی

علاقه نشان ندادن به والدین یا سایر کودکان

کم حرف بودن نسبت به سایر بچه‌ها

پیش‌پیش شدن در اثر کوچک‌ترین تغییر در روتین روزمره

آیا اوتیسم معلولیت است؟

اوتیسم یک اختلال و ناتوانی در رشد است.

با توجه به این‌که هر اختلال در رشد به عنوان معلولیت شناخته می‌شود؛ بنابراین می‌توان گفت اوتیسم نیز در گروه معلولیت‌ها جای دارد.

تفاوت بین اوتیسم با سندرم آسپرگر چیست؟

بیماران مبتلا به آسپرگر اغلب در تعاملات اجتماعی مشکل دارند، این در حالی است که مبتلایان به اوتیسم کلاسیک، ممکن است تاخیری در رشد زبان نداشته باشند.

تاثیر ورزش بر بیماران اوتیسم چیست؟

هر نوع تمرینی که کودک شما از آن لذت می‌برد، می‌تواند مفید باشد.

پیاده‌روی، شنا و تفریح در زمین بازی می‌توانند به این کودکان کمک کنند.

